

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΣΑΦΕΣ ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΤΙΑ ΖΩΝΗ

Έχοντας υπόψη:

1. Την Απόφαση του Συμβουλίου της 4ης Δεκεμβρίου 2008 σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, του πρωτοκόλλου για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών της Μεσογείου στη σύμβαση για την προστασία του θαλασσιού περιβάλλοντος και των παρακτίων περιοχών της Μεσογείου (Απόφαση Συμβουλίου 2009/89/ΕΚ).
2. Την Οδηγία Πλαίσιο για το Νερό 2000/60/ΕΚ, η οποία απαιτεί επίτευξη καλής οικολογικής κατάστασης για τα υδάτινα σώματα.
3. Τον ν. 3937/2011 «Προστασία της βιοποικιλότητας και άλλες διατάξεις».
4. Την ανάγκη για αποτελεσματική προστασία και οικολογικά βιώσιμη διαχείριση της παράκτιας ζώνης, ως πολύτιμου φυσικού και πολιτισμικού πόρου.

Υποστηρίζουμε πως οι αρχές και κατευθύνσεις που πρέπει να διέπουν ένα αποτελεσματικό και σαφές θεσμικό πλαίσιο για την προστασία της παράκτιας ζώνης της Ελλάδας είναι οι εξής:

α) Αντιμετώπιση της παράκτιας ζώνης «ως πολύτιμου, αναντικατάστατου και σπουδαίας σημασίας εθνικού κεφαλαίου» (προϊμιο ν. 3937/2011 για τη βιοποικιλότητα), ως «[φυσικής υποδομής](#)» για μια πραγματικά ζωντανή οικονομία και ένα περιβαλλοντικά ασφαλές μέλλον και ως χαρακτηριστικού ελληνικού τοπίου και στοιχείου της ελληνικής πολιτισμικής ταυτότητας.

β) Ενιαία οριοθέτηση της παράκτιας ζώνης, και όχι χωριστή για αιγιαλό και παραλία, με βάση το πλαίσιο που θέτει το Πρωτόκολλο «για την ολοκληρωμένη διαχείριση των παράκτιων ζωνών της Μεσογείου» (Απόφαση Συμβουλίου 2010/631/ΕΕ) και τα κριτήρια που θέτει ο νόμος για τη βιοποικιλότητα 3937/2011.

γ) Θέσπιση, εντός της παράκτιας ζώνης, αδόμητης ζώνης για νέες κατασκευές στα τουλάχιστον 100 μ. από τον αιγιαλό (εξαιρέσεις μπορούν ενδεχομένως να υπάρξουν για επιτακτικούς λόγους εθνικής άμυνας, διαμόρφωση υποδομών πρόσβασης για ανθρώπους με ειδικές ανάγκες, κ.α.).

δ) Κατοχύρωση της απρόσκοπτης πρόσβασης και κοινής χρήσης όλης της έκτασης του αιγιαλού και της παραλίας.

ε) Ολοκληρωμένη διαχείριση της παράκτιας ζώνης και όχι αποσπασματική, ανάλογα με τις προτεραιότητες του κάθε συναρμόδιου υπουργείου, με βάση την προσέγγιση της απόφασης 2009/89/ΕΚ: «*δυναμική διαδικασία με σκοπό την αειφόρο διαχείριση και χρήση των παράκτιων ζωνών, κατά την οποία λαμβάνονται ταυτόχρονα υπόψη η ευπαθής φύση των παράκτιων οικοσυστημάτων και τοπίων, η ποικιλομορφία των δραστηριοτήτων και χρήσεων, οι αλληλεπιδράσεις τους, ο θαλάσσιος προσανατολισμός ορισμένων δραστηριοτήτων και χρήσεων και ο αντίκτυπός τους στο θαλάσσιο και το χερσαίο τμήμα*». Βασική πτυχή της

ολοκληρωμένης διαχείρισης είναι η αποτροπή της υποβάθμισης και η αποκατάσταση ήδη υποβαθμισμένων τμημάτων.

□) Διασφάλιση του θεσμικού διατομεακού συντονισμού των διάφορων διοικητικών υπηρεσιών και των περιφερειακών και τοπικών αρχών για την παράκτια ζώνη.

ζ) Άμεση καταγραφή και δημοσιοποίηση όλων των αυθαιρέτων σε αιγιαλό και παραλία, επιβολή και είσπραξη των προστίμων (με απόδοση τουλάχιστον 50% στο Πράσινο Ταμείο για αποκατάσταση υποβαθμισμένων παράκτιων περιοχών και για κατεδαφίσεις κατασκευών δίχως ιδιοκτήτη). Νομιμοποίηση μπορεί να εξετάζεται κατά περίπτωση μόνο για υφιστάμενους οικισμούς και για περιβαλλοντικές υποδομές ή έργα δημόσιας ωφέλειας, με την απαραίτητη θέσπιση κατόπιν σχεδιασμού αντισταθμιστικών μέτρων που θα διασφαλίζουν την τήρηση των κατευθύνσεων αυτών σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο.

η) Διασφάλιση της προστασίας και οικοσυστημικής διαχείρισης, καθώς και του κοινόχρηστου χαρακτήρα της παρόχθιας ζώνης σε όλες τις λίμνες και τους ποταμούς.

Στην παρούσα φάση, θεωρούμε απαράδεκτο το σχέδιο νόμου για τον αιγιαλό και την παραλία που έθεσε σε διαβούλευση το Υπουργείο Οικονομικών και ζητάμε τη μη κατάθεσή του στη Βουλή.

WWF Ελλάς
5 Ιουνίου 2014